

Svar (18/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Det fremgår af Naturklagenævnets afgørelse af 11. januar 1995 i sagen om regionplan 1993 for Nordjyllands Amt vedrørende ejendommen Østerlien i Brovst Kommune, at nævnets afgørelse er enstemmig.

Naturklagenævnet tager i sin afgørelse stilling til, »om amtet ved at efterkomme indsigelsen efter planlovens § 29, stk. 1, med urette har anset sig forpligtet dertil, og om der derved er varetaget uvedkommende hensyn og derfor ulovlige«.

I min kronik i B.T. den 14. juni skrev jeg: »Naturklagenævnet, der bl.a. består af højeresteretsdommere og folketingspolitikere, har gennemgået beslutningsprocessen og enstemmigt tilkendegivet, at min beslutning var i orden.« Herved tænkte jeg på nævnets stillingtagen til, at beslutningsprocessen var i orden, mens Jens Jørgen Bolvig i sin kronik beklager, at Naturklagenævnet ikke er klageinstans for ministerens beslutninger.

Naturklagenævnets enstemmige afgørelse gik i overensstemmelse med dets kompetence således alene på, om beslutningsprocessen var gennemført korrekt. Det betyder ikke nødvendigvis, at de enkelte medlemmer var enige i selve beslutningen.

Spm. nr. S 2563

Til miljø- og energiministeren (7/9 95) af:

Niels J. Langkilde (KF):

»Hvorfor ser ministeren bort fra den mulighed, der bestod i at vælge Rønhede i stedet for Fosdal til planteskole, jf. ministerens kronik i B.T. den 14. juni 1995?«

Begrundelse

Ministeren skriver i en kronik i B.T. den 14. juni 1995 bl.a.: »Dermed havde jeg kun to muligheder. Jeg kunne stoppe rationaliseringen af planteskolerne, som Per Stig Møller havde sat i gang. Eller jeg kunne bruge muligheden for at gøre indsigelser på grund af statslige interesser i sagen.«

I forslag til revision af statsskovbrugets planteskolestruktur af 24. januar 1992 side 20 er der foretaget en afvejning, der stort set ligestiller de to muligheder, dog med et lille plus til Fosdal. Denne vurdering er foretaget uden nogen miljømæssig vurdering, idet der kun er foretaget en produktionsorienteret vurdering. Med inddragelse af miljøaspektet synes vurderingen at være blevet en anden.

Svar (18/9 95)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Beslutningen om at inddrage dele af arealerne ved Østerlien til planteskolen blev taget, da den daværende miljøminister Per Stig Møller i 1992 godkendte et forslag fra Skov- og Naturstyrelsen til ny planteskolestruktur i statsskovbruget.

Forslaget indebar blandt andet, at Fosdal Planteskole skulle udbygges, mens en række andre planteskoler, herunder den i Rønhede, skulle nedlægges.

I forbindelse med denne beslutning var det tungtvejende, at en væsentlig del af den øgede planteproduktion i Fosdal Planteskole ville kunne finde sted på Østerlien, eftersom ejendommen blev vurderet som særdeles velegnet til planteskoledrift.

I forslaget til revision af statsskovvæsenets planteskolestruktur af 24. januar 1992 er der foretaget en sammenligning af de da eksisterende planteskoler i Rønhede og Fosdal.

Ved sammenligningen er der især lagt vægt på 3 faktorer, nemlig klima, jordbund og struktur (markstørrelse, beliggenhed m.v.). Klimatisk er der ingen forskel på de to planteskoler, hvorimod arealerne på Fosdal er bedømt som værende mere fordelagtige både set fra en jordbundsmæssig og strukturmæssig synsvinkel.

Der er ikke direkte foretaget en miljømæssig vurdering af planteskoleudvidelsen ved Fosdal, men en ændring fra skovtilplantning til planteskoledrift på den centrale del af arealerne skønnes ikke at give en øget miljømæssig belastning i landskabelig henseende. Planteskolearealet ligger så langt fra den værdifulde kystskrænt, at der ingen funktionel eller landskabelig sammenhæng er. Tværtimod synes de til skovetableringen knyttede skovbryn snarere at fremhæve end belaste de landskabelige kvaliteter.

Jeg ser derfor ingen grund til at ændre min forgængers beslutning om at samle planteskole-